

Tavaszi a bölcsődében



Ébred a természet

A tavasz az újjászületés évszaka. Ébred a természet, rügyeznek a fák, nyílnak a virágok, csicseregnek a madarak, zümmögnek a méhek virágról virágra szállva. A Nap egyre melegedő sugarai a szabadba csábítják az embereket. Elkezdődnek a tavaszi munkálatok a kertekben.

Mi is a gyermekekkel egyre több időt töltünk a szabadban. Megcsodáljuk az ébredező természet kincseit: rügyező fákat, nyíló virágokat, a visszaérkező vándormadarakat, a fák törzsein napozó bodobácsokat.

A tavasz sok ünnepet tartogat a gyermekek számára.

A Nemzeti ünnepünk alkalmából piros-fehér-zöld zászlókat készítünk. Megemlékezünk a víz és a föld világnapjáról. Húsvét közeledtével alkotó tevékenységeink és mondókáink ehhez az ünnephez kapcsolódnak. Köszöntjük az édesanyákat. Majd a tavasz zárásaként megünnepeljük a Gyermeknapot.

Weöres Sándor: Jön a tavasz, megy a tél

Jön a tavasz, megy a tél,
barnamedve üldögél,
kibújás vagy bebújás?
Ez a gondom, óriás!

Ha kibújok, vacogok,
ha bebújok, hortyogok;
ha kibújok, jót eszem,
ha bebújok, éhezem.

Barlangból kinézzek-e?
Fák közt szétfürkészek-e?
Lesz-e málna, odú-méz?
Ez a kérdés, de nehéz.



Azt mondják a cinegék
itt a tavasz, nyitni kék.
Kék ibolya, gyöngyvirág,
csupa öröm a világ!



Tavasszal a világ éled,
kizöldülnek mezők, rétek
bimbó serken, rügy kipattan,
hancúroznak a szabadban.

Zelk Zoltán Tavaszi dal

Egy, kettő, három, négy,
kis őzike hová megy?
-Elég hogyha tudom én:
tavasz elé futok én!

Egy, kettő, három, négy,
te kis nyuszi hová megy?
-Se, erdőbe, se rétre:
a szép tavasz elébe!

Egy, kettő, három, négy,
te kis madár vígan légy:
Olyan szép dalt daloljál,
szebb legyen a tavasznál!



Tavaszi dalok

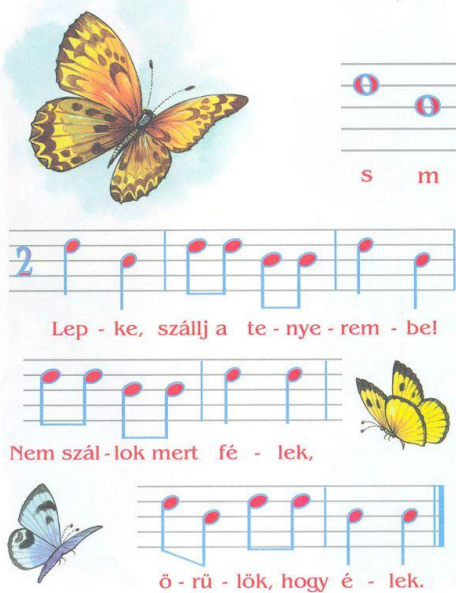
Bújj, bújj zöld ág...



Bújj, bújj, zöld ág, zöld le-ve-lecs-ke, nyit-va van az a-rany-ka-pu csak búj-ja-tok raj-ta.
 G - A - G - E - G - G - A - G - E - G - G - G - A - G - F - E - D - E - D - E - D - C - C -

5
 Raj - ta, raj - ta le - sza-kadt a paj - ta, bent ma - radt a macs - ka.
 G - A - G - E - G - G - G - A - G - E - G - F - E - D - C - C -

Lepke, szállj a tenyerembe!



Lep - ke, szállj a te - nye - rem - be!

Nem szál - lok mert fé - lek,

ő - rü - lök, hogy é - lek.

Hétvári Andrea

Méhecske-nóta

A Hull a pelyhes dallamára



Sárga csíkos méhecske, főzd a mézet édesre!

Szállj virágról virágra, zümmögj dalt a világba!



Gyógyíts édes mézeddel, gyógyuljon meg az ember.



Tiéd pipacs, orgona, te vagy mezők doktora.

Rimtiúndér Fb



Tavaszi szél vizet áraszt



Ta - va - szí szél vi - zet á - raszt,



vi - rá - gom, vi - rá - gom.



Min - den madár tár - sat vá - laszt,



vi - rá - gom, vi - rá - gom.

Hát én immár kit válasszak,
virágom, virágom?
Hát én immár kit válasszak,
virágom, virágom?

Te engemet s én tégedet,
virágom, virágom.
Te engemet s én tégedet,
virágom, virágom.



Játékos mozdulatokkal kísért mondóka, ének

Erdő szélén házikó, (kezünkkel egy házat rajzolunk a levegőben)
ablakában nagyanyó. (két tenyerünkbe tesszük az arcunkat)

Lám egy nyuszi ott robog, (kezünkkel a nyuszi futását
imitáljuk)

az ablakán bekopog. (kopogtatunk)

Kérlek, segíts énrajtam, (két tenyerünket összetesszük, és az
arcunk egyik, illetve másik oldalához tesszük felváltva)

a vadász a nyomomban. (kezünket úgy tartjuk, mintha
puskából lőnénk)

Gyere nyuszi, sose félj, (hívogató mozdulatot teszünk a
kezünkkel)

megleszünk mi kettecskén! (megöleljük és megpusztiljuk a mi
kis „nyuszikánkat”)



(tapsolás)
Csattog a szárnyuk.

Ilyen nagy az óriás:

Nyújtózkodjunk kispajtás.

(lábujjhegyre állás, nyújtózkodás)

Ilyen kicsi a törpe:

Guggoljunk le a földre. (*guggolás*)

Meglesem a fényes napot! (törzsfordítással körbe nézés)

Az erdőben fogok lakni. (háztető mutatása)

Ha esik a hó, visszamegyek. (alvás imitálása)

Mert az éhség nagyon zavar! (Pocak simogatása)

Hosszú lábú gólya bácsi,
(helyben járás, magas térdemeléssel)
Mit akar ma vacsorázni? (karok széttárása)
Békacombot brekeke,
Ugye bizony jól esne? (a karok előre nyújtása)



Mackó, mackó, ugorjál, (páros lábon ugrálás)
Mackó, mackó, forogjál (forgás)
Tapsolj egyet, ugorj ki! (tapsolás, ugrás)



Finommozgást fejlesztő játékok

Hüvelykujjam almafa,
Mutatóujjam megrázta,
Középső ujjam felszedte,
Gyűrűs ujjam hazavitte,
A kis ujjam mind megette,
Megfájdult a hasa tőle. (végig mutogatva)



Itt a kezem, jobb és bal (kezek előrenyújtása)
Összeverem, megszólal (öklök összeverése)
Itt a kezem bal és jobb (kezek előrenyújtása)
Most kell vele tapsolnod (tapsolás)

Most kell vele tapsolnod (tapsolás)
Itt a kezem bal és jobb (kezek előrenyújtása)



Tavaszi mese

Jékely Zoltán: A három pillangó

Volt egyszer három pillangó: egy sárga, egy piros meg egy fehér. Vígán játszadoztak a verőfényes mezőn, virágról virágra szállkostak, táncoltak, repdestek jókedvükben.

De hirtelen beborult az ég. Közeledett a vihar.

– Repüljünk haza! – mondta a sárga pillangó, ijedten pergette a szárnyát.

– Minél gyorsabban! – mondta a piros is, a fehér is, és elindultak gyors szárnyalással.

Éppen jókor értek haza, mert a zápor már megeredt s egyre vizesebb lett a szárnyuk.

De a ház ajtaját nem tudták kinyitni, s az eső mind jobban és jobban szakadt.

- Menjünk a sárga tulipánhoz! - mondta a sárga pillangó, az majd bebocsát.

És a szakadó esőben elvergődtek a tulipánhoz, könyörögni kezdtek neki:

- Sárga tuli, nyisd ki a kelyhed, hadd húzódjunk meg az eső elől!

De a tulipán így felelt:

- A sárgának szívesen kinyitom, de a pirosnak és a fehérnek nem.

Erre a sárga így felelt a szívtelen tulipánnak;

- Ha testvéreimet nem bocsátod be, inkább én is kint maradok!

A tulipán csak ingatta a fejét, de a kelyhét nem nyitotta ki. Az eső pedig mind sűrűbben szakadt.

- Menjünk a fehér tulipánhoz! - mondta a fehér pillangó.

Ázva-fázva elvergődtek a tulipánhoz, s szépen kérlelni kezdték:

- Kis tuli, nyisd ki a kelyhed, hadd húzódjunk meg az eső elől!

De a tulipán így felelt:

- A fehérret örömezt befogadom, de a sárgát és a pirosat nem.

Erre a fehér pillangó így felelt:

- Ha testvérkéimet nem fogadod be, inkább én is kint maradok.
Inkább ázzunk együtt, mint sem, hogy elhagyjuk egymást.

A szívtelen tulipán csak ingatta a fejét, s kelyhét nem nyitotta ki. Az eső pedig már zuhogott. A pillangók szárnya már teljesen átázott.

- Menjünk a piros tulipánhoz! - mondta a piros pillangó. A szakadó esőben elvergődtek a piros tulipánhoz, és könnyörögni kezdtek neki:

- Kis tuli nyisd ki a kelyhed, hadd húzódjunk meg az eső elől!

De a szívtelen tulipán így felelt.

- A pirosat szívesen beengedem, de a fehérét és a sárgát nem.

- Ha testvéreimet nem bocsátod be, inkább én is kint maradok!
- mondta a piros pillangó is.

Tovább vergődtek hárman csurom vizesen a szakadó esőben. Hímporuk már elázott, csápjuk kókadozott, szárnyuk össze-összetapadt, még a lelük is átázott. Csetlettek-botlottak fűszálról-fűszálra és egy-egy lapulevél alatt húzták meg magukat. De a szél oda is besüvöltött és becsapott az eső.

Süss fel nap, süss fel nap,

Szárogasd meg szárnyamat,

Nyisd ki a virágokat! - könnyörgött a három didergő pillangó.

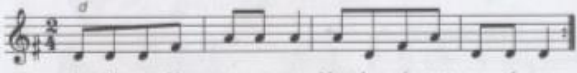
A nap meghallotta a sűrű felhők mögül a pillangók esdeklő beszédét, és annyira megilletődött, hogy a felhőket elűzte, meleg fényt árasztott a mezőre, s a pillangók szárnyát egy-kettőre megszárította.

S a három pillangó újra táncolt, repdesett vígan, míg csak le nem nyugodott a nap.



Március 15.

Aki nem lép egyszerre



A - ki nem lép egy-szer-re, Nem kap ré - test es - té - re.
Mert a ré - tes i - gen jó, Ka - to - ná - nak az va - ló.

Nem me-gyünk mi messzi - re, Csak a vi - lág vé - gi - re.
Ott se le - szünk so - ká - ig, Csak ti - zen-két ó - rá - ig.



Mennek a katonák, fújják a trombitát!

Gyere haza katona, készen van a vacsora!





Víz világnapja – március 22.

Zelk Zoltán: Halország

Falu végén, hegy alatt
csörgedezik egy patak,
ficáncoló víg halak
játszanak a víz alatt.

Talán még házuk is van
víz alatt, a homokban,
fényes kavicsból rakták:
ott töltik az éjszakát.

Reggel vígan ébrednek,
eleségért sietnek,
szitakötő, vizipók,
halreggelire valók.

Később ebéd is kerül,
s ha fönn az ég kiderül:
a víz színére úsznak,
úgy köszönnek a Napnak.





Húsvét

szó

Nyuszi ül a fű - ben, ül - ve szun - di - kál - va.

Nyuszi, ta - lán be - teg vagy, hogy még nem is u - gor - hatsz?

Nyuszi hopp! Nyuszi hopp! Már - is e - gyet el - ka - pott.

Nyuszi fülét hegyezi, (nyuszfül utánzása a fej két oldalán)

Nagy bajuszát pödöri, (pödrés utánzása)

Répát eszik, rop, rop, rop, (összezárt ököllel répaevés)

Nagyot ugrik hopp, hopp, hopp. (ugrálás)

dó

Nyuszi Gyuszi fekszik á - rok - ban,

bojtos hosszú füle van, kicsi piros szeme van,

i - de néz, o - da néz, szét pis - lant.

Csukás István: Nyuszi mese

Nyuszi, nyuszi vígan játszik,
csak a két nagy füle látszik.

Hajnal óta ugrál sorba,
rekettyébe, sombokorba.

Estére már nem bokázik,
iheg-liheg, lassan mászik.

Meg is eszik tíz-hús torzsát,
vizet iszik három dézsát.





Föld napja – április 22.

Én kis kertet kerteltem

Magyar népdal

♩ = 84

2/4

Én kis ker - tet ker - tel - tem, ba - zsa ró - zsát ül - tet - tem.

5

Szél, szél fúj - do - gál - ja, e - ső, e - ső ve - re - ge - ti, hú!

<http://dalok.theisz.hu/?page=song&id=EnKisKertetKerteltem>





Édesanyák köszöntése

Ágh István: Virágosat álmodtam

Édesanyám,
virágosat álmodtam,
napraforgó
virág voltam álmomban,
édesanyám,
te meg fényes nap voltál,
napkeltétől
napnyugtáig ragyogtál.

Az én szívem kis óra,
szeretetet a rugója.

Mindig csak azt ketyegi
anyukámat szereti.

Anyukám, anyukám, találj
ki,

hogy az én nagy kincsem
ugyan ki?

Ki más is lehetne, ha nem te.

Ültess hát, gyorsan az öledbe.



Orgona ága, barackfa virága.
Öltözzetek új ruhába,
Anyák napja hajnalára.
Matosan.

Zúgja az erdő, susogja a szellő,
Üzenik az ágak, lombok:
Légy te mindig nagyon boldog,

Édesanyám



Édesanyám

Édesanyám

Gyermeknap

Osvát Erzsébet: Gyermeknapra

**Napsugár,
napsugár,
ragyogj, süss ma szebben!
simogasd a gyerekeket
lágyan melegebben!**

***Madarak,
madarak,
cinkék, csalogányok,
köszöntő dalotok
vígán csattogjátok!***

**Virágok,
virágok,
szegfűk, tulipánok,
a lánykákat, a fiúkat
virulva várjátok!**

**Hadd legyen
ez a nap
egy nagy örömének!
Ezt kívánom én a világ
minden gyermekének.**

T.H.

արագը ձգելուց ետք:
 Էսէ կիւտումս քս ս լիցձ
 Եձ քսձ զօրացուք:
 Էս ս քսձ

144

